

BRASSOI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve: egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értékesítheti:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

8 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 k
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

A kiegyezés.

Brassó, június 2.

(Z—y.) A kiegyezés válságos fordulópontra érkezett s bár bizony tudjuk, hogy a magyar álláspont diadalmasan fog kikertülni e válság békőiből, talán nem céltalan, ha egynémely tanulságokat megszívlelünk anyagi érdekeink közül, azzal a nyíltsággal, mely kormányunk politikájának integrans része.

A magyar nemzetnek egyik legnagyobb hibája volt, hogy az anyagi érdekek istápolása és fejlesztése iránt soha sem birt kellő érzésekkel, e tekintetben meglehetősen közönyösséget tanúsított. Pedig napjainkban ama világküzdelmekben, melyeket a művelt népek vivnak egymással, csak anyagiilag is hatalmas nemzetek vehetik fel a győzelemre való kilátás reményeivel a fegyvert.

A magyar nemzetnek igen tekintélyes része és éppen az, a mely hivatalva lett volna a kezdeményező lépést megtenni és a multon való merengés helyett a jövő felé tekinteni, nem tudta, vagy nem akarta megérteni a kor intő szavát; nem volt fogékony azon jelszavak iránt, a melyek irányadóul szolgáltak az anyagi érdekek terén. A magyar nemzetnek ezen része, mivel Magyarország mindig mint par excellence földművelő ország szerepelt, őseitől örökölt földbirtokának megművelésére szentelte tevékenységét, anélkül azonban, hogy a földben rejlő kincseket kellőleg kihasználta s a mezőgazdasággal együttesen okszerűleg folytatható ipart gyakorolta volna. Már pedig ezen hagyományos és a vállalkozási szellemet csirájában elfojtó felfogással okvetlenül és annál inkább kell szakítanunk, mivel mezőgazdaságunk általános helyzete a válság szélére jutott s a bajt még növeli az a körülmény, hogy mezőgazdasági terményeink egymásután veszítik el eddigi biztos piacukat. Ilyen körülmények között kormányunknak egyik főkötelességét kell hogy képezze az ország

mezőgazdasági érdekeinek megvédelmezése, annak lehető biztosítása, hogy a termelők a legdrágább piacokon értékesíthessék terményeiket.

Ilyen viszonyok között Ausztria azon kettős előnyt élvezné velünk szemben, hogy míg a magyar mezőgazdasági termékek az osztrák piacokra voltak utalva, addig az osztrák fejlettebb gyáripár cikkeit a magas vámtételek következtében monopolizálták Magyarországot.

Magyarország jövőre is kiválólag földművelő ország fog maradni s ezért nem lehet közönynyel nézni mezőgazdasági érdekeink figyelmen kívül hagyását. De határozottan kárhoznatni kell azt az irányt, mely kizárólag a mezőgazdaságot tartja szem előtt s a vagyonsodás oly hatalmas tényezőit, minők az ipar és kereskedelem, semmibe sem veszi.

E téren a multnak még sok mulasztását kell helyrehozni és kipótolni. Iparunk és kereskedelmünk az újabb időben sem nyerte meg azt az öröndetes és kíváncsatos lendületet, mely szükséges, hogy számot tegyen az európai versenyben. Pedig e téren is csak a verseny, a küzdés: az élet, a nyugalom, a tespedés: halál. És mégis mit tapasztalunk? Kereskedelmünk, mely sok ösvényeken jár, csak a belforgalom közvetítésére szorítkozik, a nagyobb szabású — igaz a legtöbb esetben koczkázattal járó — vállalkozásoktól tartózkodik részint vállalkozási szellem, részint a kellő tőke hiánya miatt. Megszokottságában kereskedelmünk Bécs felé tekint, s onnan várja a kezdeményezést s minthogy Bécsen tultekinteni sem mer, hiányzik a külfölddel való közvetlen összeköttetésünk, a melynek előnyeit Bécsnek, Triesztnek stb. engedi át.

Tagadhatatlan, hogy e bajokat nem lehet kizárólag csak a nemzetnek felróni, habár jórésze van azokban, mert vannak rajta kívül álló akadályok, melyek kereskedelmünknek egészséges irányban való fejlődésére bénítólag hatnak. Vagyonsodásunknak, anyagi

jólétünk gyarapodásának akadályai még azon ferde felfogáson is találnak támpontot, mely az ipart és kereskedelmet lenézi, nem gondolva meg azt, hogy ezáltal a munkának napjainkban immár kétségbevonhatatlanul elismert becsét nézi le. Társadalmunknak tekintélyes része még ma is kiváló előszeretettel honoratior pályákra neveli gyermekeit s részint e pályák túltömöttsége, részint pedig tehetséghiány miatt az illetők egy része nem tud megharczolni pályája nehézségeivel s növeli a proletároknak ijesztőleg szaporodó számát.

Az egyének nem veszik észre, vagy nem akarják észrevenni az ipar és kereskedelem terén kínálkozó azon kecsegtető alkalmat, melynek felhasználásával maguknak kedvező helyzetet teremthetnének és ezáltal ugy az államnak, mint a társadalomnak hasznos polgáraivá válhatnának. Az ipari és kereskedelmi szakoktatásnak előmozdítása és európai színvonalra emelése tehát egyik főfeladat, melyet ugy az államnak, mint a társadalomnak minden töle kitelhető eszközzel támogatni kell. Szelesebb látkör és többoldalúság mellett növekedni fog a vállalkozási szellem is és könnyebben mennek bele az illetők ugyan koczkázattal járó, de a meggazdagodásnak titkát magukban rejtő vállalatokba is, melyektől a magyar tőke mind ez ideig olyannyira idegenkedett.

Ausztriával való anyagi érdekeink kölcsönössége megkívánja, hogy a vám és kereskedelmi szövetség megújítása alkalmával a birodalom egyik fele ne gördítsen a másiknak útjába akadályokat, hanem méltányosan járjanak el egymás érdekeit illetőleg, meggondolva azt, hogy az egyik félnek gyöngítése a másiknak erősbitését nem vonja maga után.

Belföld.

Brassó, június 2.

A politikai körökben lázas érdeklődéssel várják a kibontakozást. Hogy mi lesz, e percben senki sem tudhatja biztosan.

A Nemzeti Múzeumban tegnapelőtt helyezték el az e célra készült üvegszekrénybe megdicsőült királyasszonyunknak azt a remek díszmagyar ruháját, a melyben a milleniumi nagy ünnepen az országgyűlés két Házát fogadta.

Zalavármegye szoborral óhajtja megörökíteni gróf Festetics Györgynek, a Georgicon nagynevű megalapítójának emlékét.

Külföld.

Brassó, június 2.

Ferencz Ferdinánd főherczeg tiszteletére, a ki jelenleg Berlinben tartózkodik, mult kedden este a királyi operaházban diszeloadás volt.

Jassyban, Románia egyik városában, mult vasárnap antisemita zavargás volt. Jövő vasárnap Bukarestben lesz antiszemita népgyűlés.

A hágai konferencia mult szerdai ülésén tették közzé a választott bíróságokra vonatkozó orosz javaslat eredeti szövegét.

Szász hóbort.

Brassó, jun. 2.

I.

Két hét mult el azóta, hogy Brassó város képviselőtestülete leszavazta a magyar nyelv jegyzőkönyvi nyelvvé emelése érdekében 41 képviselő által eléje terjesztett indítványt és dr. Lurtz Károly proklamálta a brassói új aera vezérlő elvét: »Az oláhoknak mindent megadunk, a magyaroknak semmit!»

Két hét mult el azóta és ennyi idő kellett a »Kronstaedter Zeitung«-nak, hogy szavakat találjon mentegetésére annak a méltánytalan határozatnak, a melyet a városi képviselőtestület május 17-dikén hozott; annak a hallatlan cinizmusnak, a melylyel dr. Lurtz Károly és azok, a kik őt beszédéért megéljenztek és megtapsolták, arczul verték házi gazdájukat a magyart.

Nehéz dolog is és nagy feladat az ilyen eljárást igazolni és azért nem csoda, ha az két heti gondolkodás és előkészülés után sem sikerült.

A »Kronst. Zeitung« mult keddi és szerdai számának „Hie deutsche Sprache!“ című vezércikkében kísérlette meg e nagy feladat megoldását, a védelmezett rossz ügyhöz méltó — szerencsétlen — séggel.

E cikkek elsejének bevezetését az a fennhéjázó dicsekvés képezi, a melyet annyiszor és annyiszor hallottunk már »kenetteljes« szász ajkáról és a mely egyszer mint máskor állandó tenort képez és képezend valószínűleg ezután is, nem ugyan a világnak, de mindenesetre a szász natio dicsőségének bevégződéséig minden kötött és kötetlen beszédben, a mely a szászok által a hazának tett szolgálatokról beszél.

Valóban, a ki nem ismeri a szászok történetét, annak kizárólag ezen fennhéjázó

dicsekvésből merített ismeretei után azt kellene hinnie, hogy nem a szászoknak volt szükségük Magyarországra, hogy legyen hová fejüket lehajthassák, hanem Magyarországnak volt rájuk szüksége, hogy romba ne düljön; annak azt kellene hinnie, hogy a szászok beköltözése nélkül Magyarország nem tudott volna fennmaradni és így a szászoknak köszönhetjük, hogy a magyar állam megünnepelhette fennállásának ezredéves évfordulóját.

Valóban nagy önhittség így beszélni egy ilyen maroknyi kis népecskének, nagy tévedés érdemeket emlegetni ott, a hol az illetők azokért a szolgálatokért, a melyeket a hazának és a királynak állítólag tettek, busásan meg is kaptak jutalmukat.

A szász nem tett soha semmit ingyért. A mit tett azért becsületesen meg is fizette magát. A magyar nem volt vele szemben soha smuczig; adott neki olyan privilegiumokat, a melyeknek erejével, még az államalkotó magyar faj gyermekét is saját érdekeinek szolgájává tette. A magyar jószívű volt, de bolond; a szász okos volt, de lelketlen és annyiban ez a fennhéjázó dicsekvés is, a melyet a »Kr. Zeitung«-ban olvasunk és a melyet már az unalomig hallottunk mások által is emlegetni, elégtételt szolgáltat nekünk, a mennyiben minden erénnyel felékesíti ugyan a szászokat, de azt az egyet még sem meri állítani, hogy a szász valaha méltányos is lett volna, akár a magyarral, akár más fajjal szemben.

Nem állhatjuk meg, hogy el ne mondjunk itt egy jóízű adomát, a mely mindannyiszor eszünkbe jut, valahányszor a szászatyafiak dicsekedését halljuk vagy olvassuk.

Egy félig tót, félig magyar városban történt, hogy a polgármester a képviselőtestület közgyűlésén előterjesztett évi jelentésében különösen a városnak középítkezések által történt emelését hangsúlyozta mint működése kiváló mozzanatát. »Ezt is építettem« — mondá — »ezt is építettem!« — a mire az egyik oldalról közbe kiáltotta egy tót czivis: »Ípitottál magadnak is!« — a másik oldalról: »Másnak pinziből egész világ tel pitom!« — Fiat applicatio. Mintha csak a szászokra gondolt volna az a tót czivis.

Egy másik jellemző vonása a »Kr. Zeitung« cikkének az a szemérmertlenség, a melylyel a legvastagabb valótlanságokat, a nélkül, hogy a legcsekélyebb mértékben is észlelve érezné magát, valóság gyanánt mondja el.

Hát nem szemérmertlenség e az, ha a »Kr. Zeitung« emberei mondják azt, hogy »ők nem akarták soha a harcot, hanem azt úgy erőltették rájuk (a magyarok), mert ők mindig a békét óhajtották és most is azt óhajtják.« Hát a ki a békét óhajtja az úgy beszél mint dr. Lurtz Károly és úgy ír mint a »Kr. Zeitung?»

És mivel erőszakolták a magyarok rá a szászokra a harcot? Hát nem teljesen egyenjoguk e szászok a hazának minden más polgáraival? Vagy az kellene talán, hogy a nyelvük is egyenjogu legyen a magyar nyelvvel? hogy a magyar faj, mely ezt az államot alapította és azt ezer évig dicsőségesen fenntartotta, ne nyomja rá erre az államra a magyar fajának bélyegét, hanem engedje elhalványulni és lassanként egészen elmosódni a hazafias (?) Kr. Zeitung által annyiszor kicsufolt és a szóban torgó cikkek által is gunyosan emlegetett piros-tehervirű színeket s a 180000 szász kedvéért, azoknak kedvéért, a kiknek mint hazátla-

itt hazát adott, mondjon le a magai jogairól és alakítsa át ezt az országot nemzetiségek szövetségévé, Bábelle, a melyben mindenki ur legyen csak a gyűlölt magyar ne?

Nem rossz kívánság és különösen méltó a hálás (?) flandriai jövevényekhez. Csak hogy egy nagy baj van és az, hogy bármily bolond is a magyar, ezt az egy kívánságát a dicső szász natióknak nem teszi meg.

A nemzetiségek e bazában nyelv tekintetében csak azt követelhetik, hogy ne akadályoztassanak nyelvüknek használatában; de semmiesetre sem azt, hogy nyelvük talán államköltségen fejlesszessék és a hivatalos téren a magyarral egyenrangunak tekintessék. A nemzetiségi törvény nem a minimumát, hanem a maximumát tartalmazza annak, a mit a magyar a nemzetiségeknek nyelv tekintetében engedhet. És bizony az a szászság, a mely mint a szebeni, azt határozta, hogy a város három nevének elsorolása alkalmával a magyar név az utolsó helyen, az oláh után említettessék, tehát így: Hermannstadt, Sibiu, Nagy-Szeben; és az a szászság, a mely mint a brassói, nemcsak kiküszöböli a városi képviselőtestület jegyzőkönyvi nyelvei közül a magyart, hanem még azt is kijelenti, hogy az oláh nyelvet ha már jegyzőkönyvi nyelv nem volna, szívesen megtenné jegyzőkönyvi nyelvvé, habár arra az oláhoknak törvényes joguk nincsen, de a magyar nyelvet semmiesetre sem, habár a magyarok a városban relativ többségben, a képviselőtestületben pedig csak nem kétszer annyian vannak mint a románok; az a szászság, a mely magyar földön, a magyar szabadság oltalma alatt azt meri írni a »Kr. Zeitung«-ban, hogy városunkban »minden olyan forrást be kell dugnunk, a melyből erősödhetnék az az elem (t. i. a magyarság. Szerk.) a mely minket nyelvünk megsemmisítésével fenyeget;« az a szászság még azt a jogot sem érdemli meg, a melyet neki a nemzetiségi törvény biztosít.

Szinház.

— Don Pietro Caruso. Parasztecsület. —

Brassó, június 2.

Az olasz szinirodalom egyik kiváló terméke: Don Pietro Caruso című 1 felvonásos szinmű került szinre mult szerdán este. Bracco edarabjában megdöbbenő módon mutatja be az örök embert. Hatalmas, realiztikus és megkapó erővel állítja elénk a való életet a maga igaz voltában. Talán ep azért, mert oly igaz és hű alakban mutatta be a sivár életet, voltak sokan, a kiket a darab nem gyönyörködtetett, hanem ellenkezőleg elsomorított és hidegen fogadták azt. Nem azért, mintha az illetők nem érdeklődnének a komoly művészet iránt, hanem ép azért, mivel az élet oly sivár, jobban szeretik ha az alatt a két-három óra alatt, a mig a színházban vannak, nem a való életet, hanem annak eszményített és szépített mozzanatait és eseményeit látják szemük előtt.

Maga az előadás tekintve azt a ropant nehézséget, mely a czimszerep alakí-

*) . . . es thut not alle Quellen zu verstopfen, aus denen jenem Elemente Stärkung zutliesst, das uns mit Vernichtung, mit Austreibung unserer herrlichen Muttersprache bedroht.

Tegnap este Bokor József: Gyerekaszonny cz. énekes népsziműve került előadásra szépszámu közönség előtt. Tiszazyné Ilona a czimszerepben rendkívül kedvesen játszott. Minden egyes szava és mozdulata megnyilatkozása volt annak a szerfölötti természetességnek, mely az ő játékát oly annyira jellemzi és a melyért a közönség is oly annyira kedveli. Dalait mindig zajos tapsvihár követte. Nemeth János a plébános szerepében kiváló és remek alakítást mutatott be. Játéka minden tekintetben dicséretet érdemel. Mezey Andor a kellő felfogással és átgondoltsággal játszotta a féltékeny molnár-mestert, s érzéssel énekelt dala megtette a maga hatását. Baróthi Irma szerelmes a lányt előkelően és igazán adta elő. Kozma István pompás bakaörmester volt, a ki tüzzel játszott és jól énekelt. Nádas József teljesen elemében volt s mulattató komikuma a közönséget tolytonos derűtségben tartotta s az előadás folyamán több ízben hívták a lámpák elé. Egyszóval az előadás minden tekintetben pompásan sikerült.

HIREK.

Brassó, junius 2.

— Városi közgyűlés. Brassó város képviselőtestülete június hó 3-án — szombaton — délután rendkívüli közgyűlést tart. A tárgysorozat két pontból áll.

— Tiszayné jutalomjátéka. Holnap — szombaton — este Tiszayné Ilona igazgatóné jutalomjátéka lesz, a mely alkalommal Chapi regényes operetteje az : **U n a t k o z ó király** kerül színre. Az az általános közkedveltség és szeretet, mely a közönség részéről már eddig is oly nagy mértékben nyilvánult Tiszaynéval szemben, reméljük, holnap este fokozódott mérvben fog megnyilatkozni és egy minden tekintetben kitűnő estélyt fogunk élvezni.

— Wiener Waldemár ügye. A brassói kir. törvényszék mint büntenyítő bíróság előtt ma kellett volna megtartatnia a vég tárgyalásnak W i e n e r Waldemár rendőrhadnagy ügyében, akit a múlt évi márczius 15-ki ünnepélynek sajnálatos megzavaratása alkalmából személyes szabadság megsértése és hivatalos hatalommal való visszaélés vétsége miatt vád alá helyezett az itteni kir. törvényszék. Össze is ült a bíróság J a h n Károly elnöklete alatt B u d a y

Gábor és A b r a h á m J. bírákból meg-
alakulva. A vádat Wittich Károly kir. ügyész,
a védelmet Demián Simon ügyvéd kép-
viselte. Megjelent a vádlott W i e n e r
Waldemár, H a j d u István sértett fél
és körülbelül 14 tanu. W i t t i c h Károly
ügyész a vád előterjesztése előtt a meg nem
jelent tanuk vallomásának tájékoztatás cél-
jából leendő felolvasását indítványozta. Mi-
után pedig ez megtörtént, akkor azt kíván-
ta, hogy tekintettel arra, miszerint a meg
nem jelent tanuk vallomása nagyon lényeg-
es mozzanatokat tartalmaz és hogy e tanuk
vallomásaikra esküt nem tettek, halasztas-
sék el a tárgyalás a meg nem jelent ta-
nuk beidézése céljából. D e m i á n Si-
mon védő tekintettel az ügy fontosságára,
csatlakozott az ügyész indítványához, azon
hozzáadással, hogy a Wiener Waldemár
ellen indított és másodfokulag már befeje-
zett fegyelmi eljárás iratai beszereztesse-
nek, valamint a rendőrség körül üzletet tartó ke-
reskedők által kiállított azon nyilatkozat, a
melyszerint a „csöcselék“ csoportosulása
mult évi márczius 15-én „közveszélyes“ jel-
leget kezdett ölteni, akkor a midőn a kar-
hatalom igénybe vétett. A törvényszék
ezután visszavonult rövid tanácskozássra, a
melynek végeztével az elnök kihirdette a
törvényszék azon határozatát, a melyszerint
a tárgyalás elhalasztatik, a meg nem jelent
tanuk beidéztetnek, a fegyelmi iratok a
polgármestertől beszerzendők és a nyilat-
kozatot aláírt kereskedők tanukul beidéztet-
nek.

— Az „Orient“ gazda nélkül. Még nemrég ideje, hogy a híres Nr. 1. nevet és gazdát cserélt s úgy látszik ismét azon a ponton van, hogy gazdát s esetleg nevet is cseréljen. Tudvalevő, hogy a Nr. 1.-et Ludvig Ferencztől Tunyogi Cs. Ferencz vette át és «Orient» név alatt nagyszerűen átalakította és berendezte. A jóhírű vendéglősnek áldozatkészségével szemben azonban nem volt arányban a közönség pártfogása s bizonyára ez az oka, hogy az «Orient» tegnap óta beszüntette működését. Meddig fog ez a helyzet tartani, nem tudjuk, de őszintén sajnálunk, ha egy olyan derék magyar ember mint Tunyogi, kénytelen volna vendéglőjét végképpen feladni.

— A hosszufalusi állami polgári iskolák vasárnap d. u. tartandó majálisa iránt széleskörű érdeklődés mutatkozik; úgy a hét faluból, mint Brassóból és a vidékről sokan fogják felhasználni ezen kedvező alkal-

mat egy kellemes délutáni kirándulásra. A majális különben is igen érdekesnek mutatkozik. Lesz lepényevés, kakasszórás, zsákba-futás és egyéb mulatságos dolgok. Szüneteiket a tanulók kardalai fogják kitölteni. A tánczhoz a zenét Szilágyi Dezső brassói jóhírnevű zenekara szolgáltatja. Brassóból a tramvayösszeköttetés igen kedvező: déli 12 óra 20 pkor indul kifelé, és este 8 óra 30 pkor vissza.

— **Névmagyarosítás.** N e u m ä r k e r Gyula apáczaí áll. elemi iskolai tanító belügyminiszteri engedélylyel nevét „S z á n t ó“-ra magyarosította.

— **Alakuló hitelszövetkezet.** Apáczai községben az 1898. XXIII. t. cz. alapján létesítendő **H i t e l s z ö v e t k e z e t** van alakulóban, melyre 45 tag eddig 126 részvétellet jegyzett.

— **Választás.** A Brassó város területén lakó összes munkaadók és munkások ezennel figyelmeztetnek, a f. évi május hó 25-diki számú lapunkban megjelent s a brassói kerületi betegsegélyző pénztár vonatkozó hirdetményére és egyuttal felkéretnek, minél számosabban a választásnál megjelenni. A választás a városi tanácsházban történik és pedig t. évi június hó 5-én 8—12 óráig a munkások részéről, június hó 6-án ugyanott és ugyanazon időben a munkaadók részéről.

Táviratok.

A «Brassói Lapok» eredeti távirata.

Budapest, jun. 2. A miniszterek tegnap este visszatértek Bécsből. A szabadelvűpárt nagy óvációval fogadta őket. Széll Kálmán tudatta a párttal, miszerint ma kérni fogja a Házát, hogy tanácskozásait halassza el és csak is t. hó 12-én tartson ülést.

Páris, jun. 2. Dreyfus nejének ügyvédje Mornard, az ügynek új haditörvényszék elé való utasítását kérte. Piquart ma kiszabadul. Paty de Clam elfogatása várható.

Színház.

Folyó szám 21.

Bérletszünet.

Brassóban, 1899. június hó 3-án szombaton

Tiszayné jutalomjátéka !

A Z U N A T K O Z Ó K I R Á L Y
Spanyol operette 5 felvonásban.

Kezdetre 8 órakor.

Kimutatás

a Brassói Első Takaré- és Önségélyző Szövetkezet.
1899. évi május havi forgalmáról.

Bevétel.		Kiadás.	
1899 ápril.-ról átj. pénz-készl.	3904 28	Kölesön számlán	105842 55
Kölesön számlán	94169 47	Kölesön kamat számlán . .	170
Kölesön kamat számlán . .	2685 17	Hetibetét számlán	1925 48
Hetibetét számlán	3473 15	Hetibetét kamat számlán .	33
Takarék letét számlán . .	12154 45	Takarékletét számlán . . .	8891 33
Visszleszámitolási számlán .	34649 63	Takarékletét kamat számlán.	24 93
Oszttr.-magy.bank giro szám.	20438 —	Visszleszámitolási számlán .	31652 31
Különféle számlán	113 65	Visszleszámitol. kamat száml.	179 22
Felvételi s lev. díj számlán .	20 41	Oszttr.-magy. bank giro szám.	21276 41
		Üzleti költs. és házbér száml.	23 54
		Fizetések számlán	288 33
		Különféle számlán	79 —
		Leltár	16 —
		Kereseti adó számlán	220 —
		Pénzkészlet 1899. máj. 31-én.	1186 86
Összesen	171608 21	Összesen	171608 21

Kelt Brassóban, 1899. évi május hó 31-én.

Wolt F. Gyula
könyvelő.

Leitinger József
vezérigazgató.

Piblinger Ede
pénztáros.

Hirdetmény.

az 1899—1901. évi III. oszt. keresetadó kivételése tárgyában.

Az alólírt városi adóhivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a m. kir. pénzügyigazgatóságnak f. é. május 18-án 16741/99. sz. alatt beérkezett az 1883. évi 44. t.-cz. 12. §-a értelmében szerkesztett adókövetési lajstromok, melyek azon a III. oszt. keresetadó alá tartozó adókötelesek adótételeit tartalmazzák, kik üzletük után az 1899—1901-ig terjedő adókövetési időszakra megadóztatandók, az 1883. évi 44. t.-cz. 18. §-a értelmében nyolcz napon át, azaz folyó évi június hó 2-ától bezárólag 9-éig d. e. 8—12 óráig betekintheők, hogy mindenki saját, vagy más személyekre vonatkozó adótételekre esetleges észrevételét tehesse.

Ezen észrevételek a fent jelzett 8 napon belül a tekintetes m. kir. pénzügyigazgatóságnak, ezen határidő lejáratá után pedig a tanácsházban működő adókövetési bizottságnál írásban beadhatók.

Együttal a III. oszt. keresetadó-tételek megállapítása czéljából az adókövetési bizottság által tartandó tárgyalási napok azon megjegyzéssel közhírré tétetnek, hogy ezen adókövetési tárgyalások a tanácsházban naponta d. e. fél 8 órától fogva a kitűzött tételek letárgyalásaig folytatandók, mely alkalommal az adókötelesek részéről az adótételek iránti esetleges észrevételek vagy személyesen, vagy pedig kellően kimutatott meghatalmazottak által arvényesíthetnek.

Az adókövetések a következő változhatlan sorrendben fogantatba vétetnek:

Szombaton, 1899. évi június 10-én.

a következő kivétési lajstrom tételszámok 1—64, ácsok és asztalosok.

Hétfőn 1899. június 12.

a következő tételszámok 65—130 aranyművesek, bábák, bádigosok, borbély és fozrászok.

Kedden 1899. június 13.

a következő tételszámok 131—189 és 245—300 cipészek és bérkocsisok.

Szerdán : 1899 június 14-én.

a következő tételszámok 190—244 és 301—309, czizmadiák és czukrászok.

Csütörtökön : 1899. június 15-én.

a következő tételszámok 310—427, fuvarosok és fővényhordók.

Pénteken : 1899. június 16-án.

a következő tételszámok 428—490 építésszek, építőmérnökök, építési vállalkozók, esztergályos, fényképészek, fényezők, fény-mazolók, szoba, kelme, bőr, pamut, selyem, kép, czég-festő és műfestők.

Szombaton : 1899. évi június 17-én.

a következő tételszámok 491—556: kőművesek, szobrászok, gyógyszerészek és kalaposok.

Kedden, 1899. évi június 20-án.

a következő tételszámok 557—620: Kádár, kárpitósok, kefekötő, kéményseprők, kesztyűs, kértészek, műkertészek, virág-árusok, kosárkötők, kéjhölgytartók, kerekas, kovácsok, kocsi-gyártók, lakatos, gép és műlakatos, gépész, kerékpárkészítők, gépészügynök, gépészbizományos, gépgyáros, gépgyár, vasöntőde és cséplőgéptársulat.

Szerdán, 1899. évi június 21-én.

a következő tételszámok 621—715: Téglagyárosok, cze-menígyár, eczetgyáros, nyerges, butorárosok, butorkereskedők, ágyneműkereskedő, parket, vasbutor, nádszék és szappangyárosok, zöldségárusok, majorság elővásárlók és árulók, majorságkereskedők, gyümölcsárusok, kép- és kendárusok.

Csütörtökön, 1899. évi június 22-én.

a következő tételszámok 716—809: Sajt, turó, vaj és tejkereskedők élelmicikkárusok, foghagyma, hal, pokrócz és kis-kereskedők.

Pénteken, 1899. évi június 23-án.

a következő tételszámok 810—876: Rövid, kézmű, rőfös, vegyes, rövidáru, kötő és szövővászón, fa és játékaru, gyapot és divatáru kereskedők, himzőüzlet, kézimunka, himző és rövidáru kereskedők, női kalap készítő és árusok, női-divatárusok, férfi, gyermek és nőiruha-kereskedők.

Szombaton, 1899. évi június hó 24-én.

a következő tételszámok 877—928: deszkafűrésztulajdonos, fa, liszt, termény, gabona, vászon, cserge és gyapju kereskedők, faáru és fűrészgyárosok, csont-, rongy és nyerstermény kereskedők, czipőkereskedők, timárok, bőrkereskedők, bőrgyárosok, vas-kereskedők és bizományosok.

Hétfőn 1899. évi június 26-án.

a következő tételszámok 929—972: Látszerész, diszmű, aczélaru, mosó, világítási és toillete áruczik kereskedők, bazar-tulajdonosok, üveg porcellánkereskedők, kád-hideg és gőzfürdő hidroterapia tulajdonosok és bérlők, só és dohány nagyárúak, fűszer és vegyes kereskedők.

Kedden 1899. évi június 27-én.

a következő tételszámok 973—1033: Szatócok és szatócok kik italmérők és iczés korcsmárosok egyttal.

Szerdán, 1899. évi június 28-án.

a következő tételszámok 1034—1094: Szatócok és korcsmárosok, iczéskorcsmárosok és korcsmabérlők.

Péntek, 1899. évi június 30-án.

a következő tételszámok 1095—1155: Ugyanazok, borárusok és vendéglősök.

Szombaton 1899. évi július 1-én.

a következő tételszámok 1156—1215: Ugyanazok, borke-reskedők és szállodabérlők és tulajdonosok.

Hétfőn 1899. évi július 3-án.

a következő tételszámok 1216—1264: Korcsma, vendéglő és szállodabérlők és tulajdonosok, szesz és sörgyárosok, sörrak-tárosok és kereskedők, likörgyárosok és árusok, sétatéri kioszk,

kávéházberlők és tulajdonosok, denaturált szeszárosok, pénzvált-tók, bank és váltóüzlet tulajdonosok, posztósok, posztóárusok, takácsok, posztónyírók és posztógyárosok.

Kedden 1899. évi július 4-én.

a következő tételszámok 1265—1328. Kosztadók, kifőzők, élelmezők, kőmetző, könyvkötők, könyvnyomdászok, könyvkeres-kezők, Colportage, könyvárusok, papir és nyomtatvány kereseske-dők kőfaragók, kőpadolók, kővezők, kötélverők, köszörűs, állator-vosok, fogtechnikusok, fogorvos és orvosok.

Szerdán 1899. évi július 5-én.

a következő tételszámok 1329 1402: Ügyvédek, kir. kör-jegyzők, mézeskalácsosok, pogácsosok, kétszersült készítő, ké-nyérelárusítók és pékek.

Pénteken és szombaton, 1899. évi július 7. és 8-án

a következő tételszámok 1403—1494, Orgona készítő, orások ványolók, malombérlők és malomárok, mészárosok és hentesek.

Hétfőn 1899. évi július 10-én.

a következő tételszámok 1495—1561: Szücsők és bárány-vágók, mosónők, mosóintézet-tulajdonosok, városi zenészek, női szabók, kézimunka és varrónőskola tulajdonosok, tehénmőkészítők.

Szerdán 1899. évi július 12-én.

a következő tételszámok 1562—1616: Férfi-szabók, szij-gyártók, rézöntők, reszelővágók, rézművesek, béltisztítók, kő-ásvány olajgyárosok, légszeszgyárosok, kővezet, marha-vásárvám-szedésijog tulajdonosok, zálogház.

Csütörtökön 1899. évi július 13-án.

a következő tételszámok 1617—1680: Czitera, torna, táncz, zongora, könyvtel, ének és nyelvtanítók, zongora hangolók, flu és leánynevelő intézetek tulajdonosai, temetkezi vállalat tulaj-donosai, óvónők, ásványvízkészítők, raktárok, pénzbehajtási ügy-nök és különböző ügynökök és lókupeczek.

Pénteken 1899. évi július 14-én.

a következő tételszámok 1681— Czigányzenészek, zsibáru-sok, földbérlek, pöczegődtisztítók, bírósági végrehajtók, városi takarítási vállalkozó, postamesterek és vasuti szállítók.

Szombaton 1899. évi július 15-én.

Nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek, földbérlek.

Hétfőn 1899. évi július 17-én.

Utólagosok.

Brassó, 1899. évi május 30-án.

A városi adóhivatal.

Férfi-, fiu- és gyermek-öltönytársulatokat.

dús választékban, nagyon tartós és legjobb anyagból melyen leszállított árak mellett árusít

Broszek Antal

Posztógyár, ujtacza 36 sz. a.

Brassó vármegye alispánjától.

Szám 11583/99.

Körrendelet.

A sertésvész a múlt évben daczára a törvény és végrehaj-tási utasításban előírt óvintézkedések szigorú betartása és a hatósági közegek dícséretre méltó buzgóságának Brassó vármeg-ye közsegeinek sertés állományában végtelen pusztításokat és alig pótolható károkat okozott.

Ezen járvány sajnosan ezen évben is Brassó vármegye néhány közsegeiben lépett fel és ha kellően és idejekorán a leg-szigorubb és messzemenő óvintézkedések meg nem tétetnek, a sertésvész a már amúgy is meggyengült sertés állományunkat ezen évben teljesen elpusztítja.

Különös tekintettel arra, hogy a sertéstenyésztő gazdakö-zönség a sertésekkel való forgalom ok nélküli megnehezítése által ne károsíttassék, a huszfogyasztó közönség pedig sertés-hussal is a lehetőségig ellátva legyen, az e tárgyban az illeté-kes tényezőkkel tartott értekezlet megállapodásaihoz képest a sertésvész behurcolásának és tovább terjedésének lehető meg-akadályoztatása érdekében a következőket rendelem el:

Tekintettel arra, hogy a sertésvész létszékai a rossz állapot-ban levő, tisztátalan sertesólok, a hatóságok részéről a legnagyobb gond arra fordítandó, hogy a sertésólokban a legnagyobb tisztaság legyen, hogy a ronda, illetve meg nem telelő, az állat egészségére károsan ható ólok eltávolíttassanak és lehetőleg új meglelő ólokkal pótoltassanak.

Azon egyén, ki más közsegeben sertést vesz és azt az ud-varára szállítja, köteles a sertéslelél bemutatása mellett az adás-vevést 24 órán belül a közsegi előljárásságnál (városi kapitány-ságnál) bejelenteni s a megvett sertést 20 napig veszteglésben tartani

Ezen intézkedés ellenőrzését a közsegi előljárásság illetve városi kapitányság különös kötelezettségévé teszem; inért az eddig nyert tapasztalatok szerint a sertésvésznek oly nagy ki-terjedését kizárólag a behurcolásnak kell tulajdonítanunk.

E czélból a sertésállomány szigorubbán mint eddig nyil-vántartásban tartandó, a negyedek esküdtjei részéről a sertésólok és a sertések létszáma gyakran megvizsgálandók, a talált kifo-gások azonnal feljelentendők és szigoruan megbüntetendők, egyáltalán mindaz követendő, mi ezen intézkedésem fogantatosi-tását előmozdítja.

Mi pedig a sertéseknek beoltását illeti, elrendelem, hogy a járvány telléptekor a közsegi előljárásság — városi kapitányság — a sertéstulajdonosokkal egyetértve az oltás szakszerű fog-anatosítása iránt intézkedjék.

Végül felhivom, miszerint a főszolgabíró urak — a város-kapitányság — ezen intézkedéseim azonnali fogantatosításáról és gyakori ellenőrzéséről kellően gondoskodjanak.

Brassó, 1899. évi június hó 1-én.

Dr. Jekel Frigyes, alispán.